

[Finansministeren.]

Behandling end den, der foreskrives i Tjenestemandsløven. Det er vigtigt, at der skabes Sikkerhed for en ensartet Behandling af Sagerne, saa at de enkelte Styrelsescheferes mere eller mindre strenge Syn paa de paagældendes Forseelser ikke medfører forskelligartede Afgørelser.

Forslaget gaar, som ærede Medlemmer vil vide, ud paa, at der nedsættes en ekstraordinær Tjenestemandsdømstol. Den foreslaas sammensat af tre Dommere, hvoraf den ene — nemlig Formanden — skal være Dommer og skal udnævnes af Kongen paa Indstilling af Finansministeren, efter at der har været indhentet en Udtalelse fra det i Forvejen eksisterende Præsidentraad, der bestaar af Præsidenterne fra de kollegiale Retter. Den anden Dommer udnævnes af Finansministeren og forudsættes at repræsentere Finansministeriets centrale Tjenestemandsforsvaltning. Den tredje Dommerplads besættes af den centrale Tjenestemandsforsvaltning, hvortil Tjenestemanden henhører eller kunde henhøre.

Under de Forhandlinger, jeg paa sædvanlig Maade har haft med de forhandlingsberettigede Centralorganisationer inden for Statstjenestemandene, har Spørgsmaalet om Besættelsen af denne sidste Plads været Genstand for en særlig Overvejelse. Man har fra Centralorganisationernes Side næret Ønske om, at hver enkelt af disse Centralorganisationer kun skulde udpege een Repræsentant i alle Tjenestemandssager. Man har derved ment at sikre sig paa den bedst mulige Maade en fuldstændig ensartet Behandling af Sagerne. Dette Ønske kan jeg i og for sig dele, men jeg har dog ment, at det vilde gøre Ordningen for usmidig, dersom det blev fastslaaet, at den enkelte Centralorganisation kun kunde udpege en enkelt Repræsentant til denne Dømstol, og jeg har ment, at man med den foreslaaede Affattelse vil have Garanti for, at man opnaar en Ordning, der paa tilfredsstillende Maade tager Hensyn saavel til Dømstolens Effektivitet som til Ønskeligheden af, at den omhandlede Repræsentant har Forstaaelse af og Indsigt i de Forhold, som i de enkelte Sager kan have Interesse ved Sagens Paa-dømmelse, med andre Ord en Ordning, der er lige langt fra Virvar som fra unødigt Stivhed.

Med Hensyn til de foreslaaede Straffe har jeg i Lovforslaget holdt mig saa nær som muligt til dem, der er foreskrevet i Tjenestemandsløvens Disciplinærregler.

Som det fremgaar af Lovforslaget, omfatter dette ikke alene de egentlige Statstjenestemænd, men ogsaa Tjenestemandene i Folkekirken, Folkeskolen og Kommunerne. Folkeskolens og Folkekirkens Forhold er ordnet ved Lov paa samme Maade som Statens. For Kommunerne Tjenestemandes Vedkommende gælder vel ikke Regler, som er fastsat i en Tjenestemandsløve, men de kommunale Tjenestemandes Forhold er ordnet paa tilsvarende Maade, og de kommunale Tjenestemandesvedtægter approberes af statslige Myndigheder, Indenrigsministeriet og Amterne. Jeg har derfor ment, at det var naturligt, at disse Tjenestemandes Forhold blev bragt paa Linie med Statens.

Derimod omfatter Lovforslaget ikke de mange Funktionærer, Arbejdere m. v., som er antaget i Staten og Kommunerne, ligesom der heller ikke er medtaget de Personer, der er ansat i koncessionerede Selskaber eller lignende offentlige Institutioner. Jeg har ikke fundet det praktisk gennemførligt. Det har ikke været muligt at drage en Skillelinie, der gør det naturligt at inddrage disse Ansættelsesforhold under Lovforslagets generelle Regler. I det væsentlige er Ansættelsesforholdene paa disse Omraader ordnet paa en Maade, der svarer til private Ansættelsesforhold, som omfattes af Funktionærlovens Regler og beror paa rene Kontraktforhold, der rækker fra en tjenestemandslignende Stilling til den rent private Kontraktordning. Jeg finder det imidlertid paa den anden Side paakrævet, at der paa de nævnte Omraader finder en lignende Undersøgelse Sted som den, der paa tænkes for Tjenestemandsomraadets Vedkommende. Det er derfor min Hensigt at foreslaa, at der ved Regeringens Foranstaltning tilvejebringes et administrativt Organ, der sideløbende med Tjenestemandsdømstolen kan foretage Undersøgelser af det ikke-tjenestemandsansatte Personale inden for Staten og staa til Raadighed for en tilsvarende Behandling af Funktionærpersonalet og det overenskomstlønnede Personale ved Kommunerne, de koncessionerede Selskaber og tilsvarende offentlige Virksomheder.

Jeg henviser i øvrigt til Lovforslagets Bemærkninger og den Forhandling, der har fundet Sted om dette i det andet høje Ting. Der har, som ærede Medlemmer vil vide, været nedsat et Udvalg i Folketinget, der har fremsat forskellige Synspunkter i den om Lovforslaget afgivne Betænkning. I Udvalget er der af mig efter de Forhandlinger, jeg har ført med Udvalget, og med Tiltrædelse af dette stillet to Ændringsforslag. Ifølge det første af disse er Bestem-